

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 51. Baji Tractatus de virtutibus impiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

Sæcul. XVI. A.C. 1565. ribus partibus, ejusque voluntas omnium suorum membrorum usum dirigeret, istorumque nullum resisteret.

cap. 4. & 5. Hic status juxta Bajum non erat gratia respectu naturæ innocentis hominis, cum hæc in sua creatione non potuerit esse nuda prærogativa istis, quibus erat provisa; fuit enim hæc naturalis illius conditio: porro luculenta hujus veritatis argumenta, si Bajo fides esset adhibenda, sunt pænæ, quæ primo homini infligebantur: postea Bajus invenitur in Philosophos, qui diversæ erant opinionis: juxta ipsius autem opinionem nunc justitia, quando homini conceditur, est supernaturalis, quia ei non debetur post peccatum, gratisque eam Deus tribuit juxta sua prudentiæ, ac providentiæ consilia, quæ semper admiranda sunt.

cap. 8.

cap. 10.

§. LI.

Baji tractatus de virtutibus impiorum.

Altera hujus libri pars quoad generalem considerationem est secundus tractatus, in quo Bajus examinat questionem de virtutibus infidelium, aut impiorum, seu illorum, qui fidem non habent, vel juxta fidem non vivunt. Ibidem docet, quod actiones, quæ sunt bonæ ex seipsis, ac morales, seu probi homi-

cap. 3. 4.

hominis virtutes vocantur, in proprio sensu hoc nomen non promereantur in illis, in quibus aut fides deest, aut fides per charitatem viva non existit, eoquod aliqui pro suo fine nonnisi voluptatem, alii vero honores, aut divitias, vel semetipsos habeant, unde fit, ut eorum actiones non referantur ad Deum, nec tendant ad illum tanquam finem, & quidem finem unicum. His addit Bajus: hæ actiones potius sunt vitia, quæ virtutes imitantur, nec sanctus Augustinus ideo tantum, quia non merentur æternam salutem, illas esse veras virtutes negavit, sed hoc negandi etiam ratio erat, eoquod sint vera vitia, ac homo unacum hisce virtutibus damnatur, cum eadem ipsammet ad damnationem pertrahant. Hanc quæstionem Bajus adeo non ad inutiles quæstiones, quæ sæpe in scholis agitari solent, rejicit, ut etiam eam penitus inspicere, plurimum Religionis interesse contendat: insuper statuit exacte dignoscendum esse, quænam sit natura harum virtutum, ac vitiis, quæ nonnisi damnanda sunt, virtutis nomen, quod laudis titulus est, attribuendum non esse ait, simulque observandum putat, quod virtutes per liberi arbitrii vires acquiri non possint, sed gratuitum sint donum divinæ bonitatis, cum liberum arbitrium absque
 Dei

Sæcul. XVI.
 A.C. 1565.

cap. 4. 4.

cap. 5.

cap. 7.

Sæcul. XVI Dei auxilio nonnisi vires ad peccan-
 A C 1565. dum habeat. De cetero ea, quæ in duo-
 bus postremis capitibus profert, nonnisi
 cap. 8. ad morum regulam pertinent.

§. LII.

*Baji tractatus de Sacramentis in
 genere.*

Bajus in tractatu de Sacramentis in
 genere contra Calvinum probat,
 quod Sacramenta, quæ in Ecclesia con-
 feruntur, non sint vacua, & inania
 symbola, aut alium non habentia ef-
 fectum, nisi quod existant pignora divi-
 narum promissionum, quæ nobis in sa-
 cris literis annuntiantur: ubi tamen
 admittit, quod omne Sacramentum a
 Christo Domino institutum sit cujus-
 dam spiritualis gratiæ signum, interim
 addit, per Ecclesiæ fidem nos edoceri,
 quod Sacramenta reipsa gratiam, quam
 significant, conferant, si eis nullus obex
 per culpam opponatur: insuper asserit,
 quod scriptura peccatorum remissio-
 nem fidei attribuens eam Sacramentis
 non adimat, quando autem Christus
 Dominus dixerat: *qui crediderit, & ba-*
ptizatus fuerit, salvus erit, æque baptis-
 matis receptioni, ac fidei salutem esse
 promissam dicebat, ac pari quoque mo-
 do intelligenda asseribat ea, quæ Chri-
 stus pronuntiavit de remissione pecca-
 torum

*Marc. 16.
 v. 16.*